

дроти да га ўдивлѧваме — и за живо́тна та-
ко же трéбва благодáрни Бóгъ да быдеме!

Адáмъ тре́бовалъ є всакомъ живо́тнъ сámъ
има да даде; а Отъ това видиме, какъ го є
Бóгъ и бесѣдою си́рѣчъ говореніемъ О́дарилъ.
Ето пакъ на по́во намѣрихме благодѣаніе Бó-
жіе! Коли́ко є това за на́съ благополъчіе за да
мόжиме да говориме! Коли́ко пакъ злополъчіе
на́ше бы было, когда бы нѣмы были! Чáда!
не злоупотреблѧвайте никогда Бóжій дárъ го-
воренія на лжѣ, клеветаніе, предателство и о́съ-
жденіе. На найдобърый способъ прекрасный той
милости Бóжіе дárъ употреблѧваме тогда, ко-
гда съ нимъ благодарность се́рдца нашего къ
Бóгъ и́зъвлѧваме.

4. В У А;

На всичкой простира́нной земли быль є А-
дáмъ сámъ. Не имѣюши никого, съ коимъ бы
са разговорилъ, никого, кой бы мѣ въ рабо-
тѣ помо́гналъ, никого, кой бы радость єго съ
нимъ да дѣли мόжалъ, о́мра́зе и на живо́тъ
тако, чио не є мόжалъ да терпи, сáмо чо є въ
срѣдь Раа живѣлъ. И какъ живо́тна не та немѣ-
равна, това позна скоро.

Не є добро, за да быде Человѣкъ сámъ,
рече Бóгъ; че мѣ напрѣвимъ и Помо́щицъ. —